

KRAJOVÉ PLKY

Sečen 21.

Nezávislý občasník redaktora Falko Pytlíka z Cvalíků

Kraj

Válka je tady !!!

Obyvatelé Středozemě a konkrétně Rohanští byli nenadále zaskočeni nečekanou událostí. Skupina putujících hobitů byla přepadena u Helmova Žlebu ukrutnými a nemilosrdnými Skurut-Hai a další vlnou malých skupinek skřetů ze sloupových síní Morie. Pod vedením udatného Aragorna se ujali vskutku beznadějně obrany malé pevnůstky Helmův Žleb v podhůří masivu Rohanských hor. Útok přišel nečekaně z oblasti Železného pasu a byl prudký a nemilosrdný. Doprovázelo jej zlověstné Sarumanovo zaklínadlo zvané Oranžová bouře, které na několik hodin ochromí každého nepřítele. Poté již sebevražedné skupinky Skurut-Hai napadaly ve stále nových a nových vlnách hradby Helmova Žlebu, který se po několika hodinách obléhání začal pomalu ale jistě podrobovat neutuchající síle nepřátel. Byly dobyty předsunuté hradby a skupina obránců v takto napjaté chvíli zajala jednoho z ukrutných Skurut-Hai, samotného Sarumanova nohsleda „Bílou ruku“.

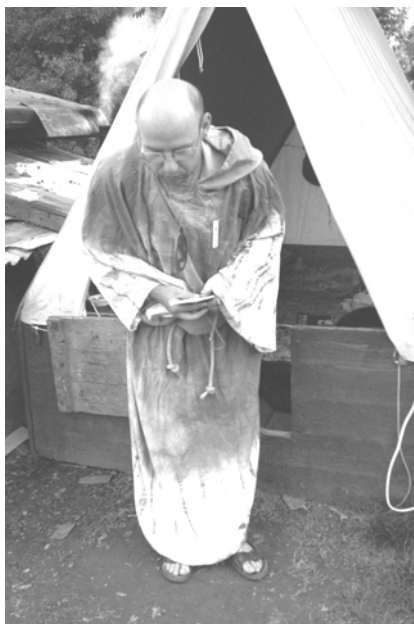
Po krutých a nelitostných mučeních se hobitům podařilo získat následující informace, které jim měly pomoci k další úspěšné obraně pevnůstky:

„Mnoho z obyvatel této vesnice (mysleno Helmův Žleb – pozn. redaktora) mi jde po krku. Ještě že tady zanechali nějaký proviant, nacpal jsem si břicho k prasknutí a vychlastal spoustu lahodného vína a teď se chystám na zátaž. Jsou hloupí, už na mě zapomněli. Přišel jsem si umýt ruce a vyřáším do boje. Teď si dám žvejku a jdu na to.“

Pokračování na straně 2

Zprávy z výcviku

V posledních dnech proběhl ve vojenském táboře Černná nejdřsnější výcvik speciálních hobitích přepadových jednotek. Výcvik byl natolik drsný, že ti, kteří jej přežili, mohli být okamžitě nasazeni s úspěchem proti nejstrašnějším mordorským hordám, ba co dím, i proti Sauronově tělesné gardě. Zakalkulované ztráty nebyly překročeny, s bojovými výsledky mohli být rotní velitelé navýsost spokojeni. Naši chrabří hobiti přetrpěli i cvičné mučení kopřivami, pomalováním kyselinovými fixy i hrozbou osobního násilí po stržení oděvu. Zocelení bojovníci jen překypují energií a chutí vrhnout se na soldatesku Temnoty. Saurone, buď Ti peklo milostivo!

Velmistr první krajové skupiny Opus se modlí k pánům Valar před započítím bitvy.

Útržky z bitvy o Helmův Žleb

Stalo se to včera, kdy náš tábor měli napadnout hrozivé tlupy skřetů. Všichni hobiti a osádka pobíhaly po táboře jako splašené. Každý nesl v ruce něco, co by pomohlo ubránit tábor před hrozivými útoky těchto válečníků. Ano, zábrany se postavily opravdu kde jen mohly. Naše zbraně představovala hlavně chytrost a voda, která způsobovala velké koroze na brnění nepřátel tak, že se nemohli ani pohnout.

Nejdůležitější bylo uchránit vzácný a drahý Palantír, skleněnou kouli, ve které je soustředěna kouzelná moc čarodějů. Tato koule se nacházela na zapovězeném území tábora.

(pokračování na straně 2)

Banderovci

(Pozn. redakce: článek od naší zvláštní válečné zpravodajky Míši Čejkové)

Stalo se to 20.8.2002, kdy náš tábor měli napadnout jako každý rok hroziví Banderovci.

Všechny děti pobíhaly po táboře jako splašené. Každý nesl v ruce něco, co by pomohlo ubránit tábor před hroznými útoky těchto válečníků. Ano, zábrany se postavily opravdu kde jen mohly. Naše zbraně představovala hlavně voda.

Nejdůležitější bylo uchránit kufřík, který se nacházel v takzvaném „tabu“. Banderovci měli úkol tento kufřík získat a odnést ven z tábora, ale nejléhcí to taky neměli. My jsme jim totiž mohli strhnout život (krepový papír) z ramene. Když se nám to povedlo, byli na chvíli vyřazeni ze hry.

A tak boj začal. Banderovci se vrhali ze všech stran, ale nejčastěji z pole. Jejich tváře byly maskovány zelenou barvou.

Pokračování na straně 2

Krátké zprávy

Pso-mánie. Skoro celý tábor má hnědého psa Scooby-Doo – každý svého vlastního. V obchodě, kde se tito roztomilí pejsci kupovali, vůbec netušili tuto máni, a byli jednoznačně zaskočeni obrovským zájmem o tato milá a ochočená zvířátka. Pes (cena): 85 Kč, Chobotnička (cena): 35 Kč

Překvapení. Jak jsme byli v lese na bojovce, kde jsme museli přejít (přeplazit, přeběhnout...) dvě k sobě svázané klády, nesu dvě zprávy:

Špatná: Hodně to bolelo.

Dobrá: U stromu byla housenka, která nás svým kýváním hlavy velice pobavila.

Zprávy z baru „U George“:

Nyní Vám tu představím, co si můžete koupit v baru u George: Bobánky, Hobit XXL, Hubba Bubba, Bombadilky, Saruman's Krakery, Holota ... přeji Vám Dobrou chuť.

Vyměním kluka za dvě
zn. Dřevo jako dřevo.

Banderovci

(pokračování z první strany)

Při těchto útocích se ozývaly mohutné výkřiky. Křičeli útočící, křičeli i všichni obránci, kteří upozorňovali na tyto útoky. Pastí i zábran bylo dost. Voda stříkala po našich nepřátelích. Banderovcům to nevadilo. Přeskakovali různé pasti jen aby se zmocnili kufříku. Pár obránců tábora bylo díky své odvaze odvečeno na pole a tam pomalováno barvou, fixy. Někteří skončili dokonce s vyzutými botama či roztrhanými tričky.

Boj pokračoval i přes některá zranění. Však po setmění netrval už dlouho. Kolem 22-23 hodiny byla hra ukončena kvůli násilným věcem. Hlavní je, že tento boj vyhráli obránci tábora! Takže Hip, Hip hurá!!!

ČEJ.

Válka je tady!!!

(pokračování z první strany)

Z výňatku drsného výslechu zajatce je patrná obrovská arogance a sebejistota dosažení absolutního vítězství i ve chvíli, kdy nebožákovi zbývají již jen minuty života. Toto jsou ti ukrutní Skurut-Hai, ty vraždící stroje, které neznají slitování ani bolest a jedinou účinnou obranou proti nim je jejich smrt. Jsou ovšem ovládáni samotným Sarumanem bílým skrze Palantír, který má moc „vidění na dálku“ a který vidí vše a dokáže ke svému prospěchu ovládat téměř vše mrtvé i živé.

Podle posledních zpráv z bojiště byl velmi těžce raněn udatný bojovník Dudo, kterému skřetí rapír přefal brnění na zádech a ochromil bojovníka na krční páteři. Ranhojiči Helmova Žlebu se ihned pustili do záchranných prací a uvidíme, zda-li se z toho tento statečný a srdnatý bojovník dostane.

Také nepřátelé zaznamenali jisté dílčí úspěchy. Po nastražení opravdu chytré a neuvěřitelně mazané léčky se jim podařilo obklíčit a zajmout hobita Filiho, který vydržel veškerá smrtící mučení skřetích stvůr a po tvrdém a neúprosném boji v jejich zajateckém táboře uprchnul a po krátkém zotavení (umytí ksichtu a pupku – pozn. redaktora) pokračuje dál v boji o přežití.

Již byly dobyty vnitřní hradby opevnění a obránci se seskupili kolem hlavní věže pevnosti. V této věži je jediná šance na útěk prastarým a složitým bludištěm chodeb, které ústí do jeskyní „mrtvých“. Prakticky byla vyražena z provozu energetická síť pro zabezpečení osvětlení sociálního zařízení obrany hradu. Vskutku chytrý tah skřetího komanda, blahopřejeme ... ehm tedy jaksi ... modlíme se, aby se s touto skutečností obránci Žlebu vypořádali a příliš je to nezasáhlo.

Už jen poslední skupinky obránců tvoří nepropustnou hráz proti nepříteli. Většina hobitů družiny je již ukryta v podzemních katakombách na ústupu, ale hrdinní bojovníci Elfkam, Beregon, Polca a Faramir se nevzdávají a hodlají položit i život za ostatní přátele. Je to úžasná a povznášející skutečnost a všichni přítomní jsou si vědomi, že jdou na téměř jistou smrt. Nikdy nezapomeneme.

-qas-

Útržky z bitvy o Helmův Žleb

(pokračování z první strany)

Tlupy skřetů se pokusily v obrovské přesile tento Palantír získat pro svého velitele a čaroděje Sarumana. Obrana tábora měla jedinou šanci porazit přesilu skřetích bojovníků tím, že jim strhla z těla jejich život – drahokam, umístěný na rameni, bez kterého nemohou přežít za denního světla. Ovšem po určité chvíli se opět probrali z agónie a pokračovali v urputném boji. A tak boj začal.

Skřeti se vrhli na tábor ze všech stran, ovšem nejlhčí přístup byl z úrodných rohanských polí. Jejich tváře byly maskovány zelenou barvou (šlo o černé saze – pozn. redaktora). Při těchto útocích se ozývaly mohutné výkřiky. Křičeli útočící i všichni obránci, kteří upozorňovali na tyto útoky. Pastí i zábran bylo dost. Voda stříkala po našich nepřátelích.

I přes vodní obranu se skřetím tlupám podařilo projít, třebaže jejich ztráty byly nemalé. Přeskakovali různé pasti, jen aby se dostali ke křýženému Palantíru. Pár obránců tábora bylo díky své odvaze odvečeno na pole a tam namalováno temnou barvou smrti – fixii. Někteří skončili dokonce s vyzutými botami či s roztrženými tričky, což byla obrovská potupa pro obránce.

Boj pokračoval i přes mnohá zranění. Však po setmění netrval už dlouho. Kolem jedenácté hodiny boj vyvrcholil úspěšným ubráněním Palantíru. Takže třikrát hurá statečným hobitům, trpaslíkům i lidem.

-UNK-